

Ty, slunce a já - Bartošová, Iveta

Tak se mí zdá aspoň chvílemi,
že nejsi klid na tý dráze mý.
Jen zdánlivě jsme v páru,
cítím pohraniční čáru,
žijem každý na svém cizím území.
To může být pouhou únavou,
starosti nám visí nad hlavou.
A pak ten déšť a mráz,
a potom chladno je i v nás.
Pojeď na jih, plody vduší odplavou.

Ty, slunce a já,
ty moře slunce a já.
Obloha bledě modře bezstarostná.
Ty slunce a já,
ty moře slunce a pláž,
tam snad si uvědomíš,
to že mě máš.

Ležet a snít celý dlouhý den,
a sentiment jižních kantilén.
Já budu krásně líná,
z toho slunce, z lásky z vína.
na to, co ti doma běží zapomeň.

Ty, slunce a já,
ty moře slunce a já.
Obloha bledě modře bezstarostná.
Ty slunce a já,
ty moře slunce a pláž,
tam snad si uvědomíš,
to že mě máš.

Ty, slunce a já,
ty moře slunce a já.
Nálada nádherně je bleděmodrá.
Ty, slunce a já
Ty, moře, slunce a prám
Tak snad si uvědomím
To, že tě mám
Ty, slunce a já
Ty, moře, slunce a já
Ná, ná, ná,...